

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2007. évi december hó 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az emberölés bűntettének kísérlete miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.257/2007/4. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 3.600 (háromezer-hatszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

A Somogy Megyei Bíróság 1.B.257/2007/4. számú, 2007. szeptember 5. napján kelt ítéletével a vádlottat emberölés bűntettének kísérlete miatt 2 év börtönre, mellékbüntetésül 4 évre a közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban a cselekmény eltérő minősítéséért, illetve a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A védelmi fellebbezések alapján eljárva az ítéltábla a Be.348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást a szükséges mértékben felderítette, a bizonyítékokat beszerezte és értékelte, indokolási kötelezettségének is mindenben eleget tett.

A megyei bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiakkal pontosítja.

A vádlott cselekményét 22 óra körüli időben követte el (nyomozati iratok 24. oldal).

Az így pontosított tényállás már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul.

A bíróság a tényállást a vádlott ténybeli beismerő vallomása, a kihallgatott tanúk vallomása, a lefoglalt bűnjelek és a szakértői vélemények alapján állapította meg. A helyesen megállapított tényállásból - melyet sem a vád, sem a védelem nem vitatott - az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére.

Alappal vetette el az elsőfokú bíróság a vádlott védekezését, mely szerint jogos védelmi helyzetben cselekedett. Az irányadó tényállás szerint a vádlott és a sértett kölcsönös szidalmazása, szóváltása fajult tettelegességgé, és ez a tettelegesség vezetett el a vádlott kitörő indulata folytán a sértett megszurásáig. Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság a vádlott nyomozás során tett vallomására, melyben a vádlottelismerte, hogy idegességében, dühében szúrta meg a sértettet. Az irányadó tényállásból is az következik, hogy a vádlott ittassága és a sértettel folytatott vitája hevében indulatból, és nem saját testi épségének védelmében cselekedett.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolása csupán annyiban szorul pontosításra, hogy tévesen hivatkozott az elsőfokú bíróság a kitérés kötelezettségre. Az élet és testi épség védelméről szóló 15. számú irányelv III/2. pontja szerint kitérés kötelezettség a felmenővel, a házastárssal és a testvérrel szemben áll fenn, az élettársat ez a kötelezettség nem terheli. Ezért a másodfokú bíróság az ítélet 7. oldalának 3. bekezdését az indokolásból mellőzte.

A büntetés kiszabását meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel. Nagyobb jelentőséget tulajdonított azonban a másodfokú bíróság az enyhítő körülmények közül a sértett megbocsátásának és a sértetti közrehatásnak. A vádlott és a sértett a cselekmény elkövetése óta és jelenleg is élettársi kapcsolatban élnek. Nem lehet figyelmen kívül hagyni a cselekmény elkövetésének eszközét sem, hiszen a mindössze 4 cm pengehosszúságú kulcstartóra szerelt játékkés nem az

emberölés tipikus elkövetési eszköze, nyilvánvaló, hogy az ilyen jellegű eszköz használata csak kivételes esetben eredményez halálos sérülést, ezért a cselekmény kísérleti szakban maradását is nagyobb nyomatékkal kellett a vádlott javára értékelni. Összességében a másodfokú bíróság az enyhítő körülmények nagy számára és nyomatékára figyelemmel úgy látta, hogy a vádlottal szemben a büntetés célja a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhető. Ezért a vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetést a Btk.89.§ (2) és (3) bekezdése alapján a rendelkező részben meghatározott próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés-büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére figyelemmel a másodfokú bíróság mellőzte a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását.

A fentiek szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.370.§ (1) bekezdése alapján a büntetést kiszabó részében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Be.381.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú bíróság az eljárás során felmerült bünyügyi költség megfizetésére.

P é c s, 2007. december 4.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.257/2007/4. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.196/2007/3. számú ítéletében írt változtatásokkal a 2007. évi december hó 4. napján jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelél:

tisztviselő